

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/17/2012
Identifikačné číslo spisu:	9010010110
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9010010110.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: Poradca podnikateľa spol. s r.o., Martina Rázusa 23A/8336, 010 01 Žilina, IČO: 31 592 503, zastúpený: GARANT PARTNER legal s.r.o., Koceľova 9, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, 820 04 Bratislava 24 o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 679-119-7000/2010 zo dňa 07.07.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 266/2010-143 zo dňa 17.01.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 266/2010-143 zo dňa 17.01.2012 m e n í tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. z r u š u j e rozhodnutie žalovaného č. 679-119-7000/2010 zo dňa 07.07.2010 vo výroku, v ktorom sa námietky navrhovateľa zamietajú a vec sa v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 679-119-7000/2010 zo dňa 07.07.2010, ktorým Komisia žalovaného pre rozhodovanie o námietkach rozhodla, že námietky navrhovateľa sa zamietajú podľa § 139 ods. 4 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č. 25/2006 Z.z.) a úrad podľa § 139 ods. 2 písm. a/ zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nariaďuje zrušiť verejnú súťaž na predmet zákazky „Technické spracovanie, softvérové riešenie, výroba vrátane tlače a distribúcia a predaj Obchodného vestníka“, vyhlásenú verejným obstarávateľom Ministerstvom

spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava - Staré Mesto vo Věstníku veřejného obstarávání č. 58/2010 zo dňa 26.03.2010 pod značkou 02048-MSS.

Žalobca v konaní pred krajským súdom namietal, že napadnutým rozhodnutím žalovaného bol ukrátený na svojich právach, keďže na to, aby podal námietky proti vyhodnoteniu ponúk verejným obstarávateľom bol povinný podľa § 138 ods. 19 písm. b/ zákona o verejnom obstarávaní zložiť kauciu vo výške 10.000 €, ktorá slúži na to, aby zabránila bezdôvodnému podávaniu námietok. Tým, že žalovaný zamietol námietky žalobcu, kaucia sa stala v zmysle zákona dňom právoplatnosti rozhodnutia žalovaného príjmom štátneho rozpočtu. Je však zrejmé, že ak by žalobca námietky nepodal, žalovaný by nezistil pochybenie verejného obstarávateľa, pre ktoré nariadil súťaž zrušiť. Tým malo podanie námietok zmysel. Účel kaucie, teda predchádzanie bezdôvodnému podávaniu námietok zostal zachovaný. Keďže správny orgán je povinný vykladať zákon v súlade s Ústavou a jej princípmi, žalovaný mal pri rozhodovaní o námietkach použiť správnu úvahu a odkloniť sa od striktného znenia zákona v záujme zachovania princípu spravodlivosti. Nielen súd, ale aj správny orgán je povinný odkloniť sa od kogentných ustanovení zákona v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, jeho zmysel alebo niektorý z ústavných princípov. Žalobca má za to, že žalovaný mal vo výroku napadnutého rozhodnutia rozhodnúť nielen o zamietnutí námietok a zrušení súťaže, ale aj o vrátení kaucie žalobcovi, keďže nie je spravodlivé, aby potom, čo dal žalobcovi za pravdu a verejnú súťaž zrušil, kaucia pripadla štátu. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhoval, aby súd zrušil rozhodnutie úradu pre verejné obstarávanie č. 679-119/7000-2010 zo dňa 07.07.2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že je jeho povinnosťou v konaní o námietkach posudzovať aj možnosť zásadného vplyvu porušení zákona o verejnom obstarávaní na výsledok verejného obstarávania a namietané skutočnosti ako pochybenia v postupe obstarávateľa nemohli zásadne ovplyvniť výsledok verejného obstarávania rozhodol žalovaný o námietkach tak, že námietky zamietol podľa § 139 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní. Súd má za to, že žalovaný v danom procesnom štádiu zadávania zákazky mohol urobiť nápravu a zistené porušenia zákona o verejnom obstarávaní konvalidovať výlučne rozhodnutím podľa § 139 ods. 2 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní, t.j. zrušením predmetného postupu zadávania zákazky. Žalovaný v konaní o námietkach zistil, že postupom kontrolovaného bol porušený zákon o verejnom obstarávaní a toto porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania a zároveň vyhodnotil skutočnosti, ktoré boli obsahom námietok ako pochybenia, ktoré nemohli zásadne ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, mohol rozhodnúť len podľa § 139 ods. 2 a zároveň § 139 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, v dôsledku čoho bol povinný zrušiť použitý postup zadávania zákazky a zamietnuť námietky. Čo sa týka ust. § 138 ods. 2 zák. č. 25/2006 Z.z., podľa ktorého kaucia je príjmom štátneho rozpočtu dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu, ktorým boli námietky zamietnuté, krajský súd mal zato, že žalovaný správne rozhodol. Toto ustanovenie má kogentný charakter a jednoznačne upravuje za akých podmienok sa zložená kaucia stáva príjmom štátneho rozpočtu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Namietal, že na porušenie zákona verejného obstarávateľa v dobrej viere upozornil a de facto sa sám stal potrestaným. Rozhodnutím žalovaného, ktoré žalobca v tomto konaní žiadal preskúmať nastala situácia, v ktorej žalovaný z dôvodu zamietnutia námietok rozhodol v zmysle § 138 ods. 20 zák. č. 25/2006 Z.z. o prepadnutí kaucie, ktorú žalobca zaplatil vo výške 10.000 € za účelom ochrany svojich práv. Podanie námietok nebolo bezdôvodné a neúčelné a účel zaplattenia kaucie, predchádzanie bezdôvodnému podávaniu námietok, zostal zachovaný.

Žalobca poukázal na to, že žalovaný zistil pochybenia verejného obstarávania až na základe ním podaných námietok v dohľade vykonanom v konaní o námietkach. Žalovaný pochybil v procesnom postupe. Ak mienil vykonať dohľad v rámci konania o námietkach, najskôr sa mal z úradnej povinnosti zaoberať porušeniami zákona verejným obstarávateľom, ktoré mohli mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania a až následne sa meritórne zaoberať námietkami žalobcu, iba v prípade, ak by ex offio pochybenia v rámci dohľadu nezistil. Žalovaný v tomto prípade nezvolil správny postup, ktorý

stanovuje zákon, keďže sa v prvom rade zaoberal podanými námietkami a dôvodmi v nich stanovenými a až následne hľadal pochybenia verejného obstarávateľa odlišné od tých namietaných.

Krajský súd nedostatočne rozlíšil vykonávanie dohľadu v konaní o námietkach od preskúmavania námietok. Pri skúmaní dodržiavania povinností verejnými obstarávateľmi sa postupuje dvoma spôsobmi. Ide o skúmanie zákonnosti na základe uchádzačom podaných námietok a o skúmanie dohľadom na základe ex offo oprávnenia vyjadreného v § 137 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. Keby žalobca námietky nepodal, pozornosť žalovaného by sa nikdy neupriamila na danú verejnú súťaž a pochybenia, ktoré mohli mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, by nikdy neboli zistené. Čím by žalovaný porušil svoju povinnosť podľa § 137 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. vykonávať dohľad nad verejným obstarávaním. Preto sa mal žalovaný v prvom rade zaoberať komplexným posúdením zadaného predmetu zákazky a v prípade, ak by nezistil závažné pochybenia, sa mal zaoberať uplatnenými námietkami a dôvodmi ich podania. Postup žalovaného bol v tomto prípade nesprávny. V prípade, keď žalovaný po úplnom posúdení danej verejnej súťaže zistil tak závažné pochybenia verejného obstarávateľa, na základe ktorých bol povinný súťaž v zmysle § 139 ods. 2 písm. a/ zák. č. 25/2006 Z.z. zrušiť, sa následne stalo rozhodovanie o podaných námietkach bezpredmetným. Na základe uvedeného sa mal žalovaný v prvom rade ex offo zaoberať najzávažnejšími pochybeniami verejného obstarávateľa a na ich základe súťaž zrušiť. O námietkach žalobcu žalovaný vôbec nemal rozhodnúť spôsobom, akým rozhodol. Ich podanie bolo vyriešené samotným zrušením súťaže. Žalobcom zaplatená kaucia sa preto nemala stať príjmom štátneho rozpočtu.

Žalovaný sa pri výklade zákona o verejnom obstarávaní mal riadiť ústavnými princípmi spravodlivosti, rozumnosti a primeranosti. Čisto formalistické rozhodnutie žalovaného v konaní o námietkach reflektuje na 90-te roky 20. storočia, kedy súdy, ako aj správne orgány konali výlučne v medziach zákona. Dnes, po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie, sú prameňmi práva rozhodnutia súdov a všeobecne uznávané ústavnoprávne, ako aj občianskoprávne princípy platné v každom demokratickom a právnom štáte, kedy súdy a správne orgány pristupujú k výkladu právnych noriem v intenciách spravodlivosti a rozumnosti. Je nepredstaviteľné, aby štát dehonestoval výklad právneho predpisu a takýmto svojím konaním ohrozoval základné práva súkromných osôb, medzi ktoré ochrana majetku nepochybne patrí.

Žalobca má za to, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané bez poznania a pochopenia vývoja legislatívy a právnych názorov odborníkov súčasnej právnej teórie a praxe, ktoré sa uberajú smerom otvorenosti a rozšírenia uhlu pohľadu na aplikáciu práva a že žalovaného zúžený a striktný výklad znenia § 139 ods. 20 zák. č. 25/2006 Z.z. spôsobilo, že základné právo žalobcu vlastniť majetok a požívať jeho ochranu garantovanú ústavou SR, bolo porušené. Žalovaný mal rozhodnúť nielen o zrušení súťaže, ale zároveň o vrátení zaplatenej kaucie žalobcovi, keďže táto podaním námietok žalovanému umožnila spozorovať pochybenia a porušenia zákona verejným obstarávateľom a vyvodit' z jeho protizákonného konania následky. V právnom štáte je totiž absolútne neprípustné, aby bol sankcionovaný ten, kto uplatňuje svoje základné práva a slobody.

Na základe uvedeného je žalobca toho názoru, že súd prvého stupňa danú vec neúplne a nesprávne právne posúdil a to tým, že konanie žalovaného nevyhodnotil ako nespravodlivé a odporujúce logike a dobrým mravom. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.03.2012 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu a má za to, že jeho postup v konaní o námietkach a vydanie rozhodnutia vo veci bol v plnom súlade s normatívnou úpravou konania o námietkach upravenou v zákone o verejnom obstarávaní.

V zmysle ustanovení zákona o verejnom obstarávaní dohľad nad verejným obstarávaním, vykonávaný samotným žalovaným, zahŕňa konanie o námietkach a kontrolu postupu zadávania zákaziek, ukladanie pokút a vykonávanie iných činností podľa štvrtej hlavy piatej časti zákona. Keďže v zmysle predmetného ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní je konanie o námietkach výhradne návrhovým konaním,

žalovaný v konaní o námietkach rozhoduje prioritne o námietkach podaných navrhovateľom. Keďže konanie o námietkach nemôže žalovaný začať z úradnej povinnosti, t.j. ex offio, je zrejmé, že zákonným predpokladom toho, aby žalovaný v konaní o námietkach preskúmal súladnosť postupu obstarávateľa so zákonom o verejnom obstarávaní je podanie námietok aktívne legitimovaným subjektom.

Žalovaný zásadne nesúhlasí, že sa mal v prvom rade ex offio zaoberať porušeniami zákona verejným obstarávateľom, ktoré mohli mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania inými ako namietať žalobca a až následne sa zaoberať námietkami žalobcu v prípade, ak by ex offio pochybenia nezistil.

Podľa § 139 ods. 4 zák. č. 25/2006 Z.z. ak úrad v konaní o námietkach nezistí porušenie tohto zákona, na ktoré poukazuje navrhovateľ v podaných námietkach a ktoré by mohlo zásadne ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, námietky zamietne.

Podľa § 139 ods. 2 písm. a/ zák. č. 25/2006 Z.z. ak úrad v konaní o námietkach zistí, že postupom kontrolovaného bol porušený tento zákon a porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, rozhodnutím nariadi zrušiť použitý postup zadávania zákazky alebo súťaž návrhov.

Z uvedeného vyplýva, že oprávnenie žalovaného na zásah podľa § 139 ods. 2 písm. a/ zák. č. 25/2006 Z.z. nie je viazané na námietky žalobcu.

Vzhľadom na skutočnosť, že konanie o námietkach predstavuje návrhové konanie, žalovaný sa v prvom rade zaoberá obsahom námietok. Koncepcia námietok ako revízneho prostriedku ochrany navrhovateľových práv a právom chránených záujmoch je koncipovaná na báze dispozičnej voľnosti navrhovateľa. Uvedené sa prejavuje tým, že navrhovateľ je oprávnený až do vydania rozhodnutia vo veci vziať podané námietky späť. V takomto prípade je žalovaný povinný zastaviť konanie o námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. d/ zákona o verejnom obstarávaní.

Podľa ustanovenia § 138 ods. 20 zákona o verejnom obstarávaní kaucia je príjmom štátneho rozpočtu dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu, ktorým boli námietky navrhovateľa zamietnuté, inak úrad vráti kauciu do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Z uvedeného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že jediná situácia na prepadnutie kaucie nastáva v momente nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí námietok. V ostatných prípadoch sa kaucia vracia navrhovateľovi. Kaucia je pritom *expressis verbis* naviazaná na rozhodnutie o námietkach.

Ako je zrejmé z procesnej úpravy konania o námietkach ide o špecifické konanie žalovaného, ktorý v návrhovom konaní rozhoduje o námietkach navrhovateľa. V prípade, ak je navrhovateľ so svojimi námietkami neúspešný, t.j. dôjde k ich zamietnutiu je celkom logické, že kaucia, ktorá je podmienkou na začatie konania o námietkach sa stáva príjmom štátneho rozpočtu. Využitie dohľadovej právomoci žalovaného nad rozsah namietaných skutočností nemá žiadny vplyv na kauciu, ktorá je výlučne naviazaná na námietky navrhovateľa.

Žalovaný má za to, že jediným cieľom podanej žaloby je zvrátenie prepadnutia kaucie v prospech štátneho rozpočtu.

V tomto smere sú ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní nanajvýš jasné a zrozumiteľné a netreba ich vyplňať akýmkoľvek výkladom *contra legem*. Výsledkom zamietnutia námietok navrhovateľa je prepadnutie kaucie v prospech štátneho rozpočtu. Zmyslom predmetného ustanovenia je, aby navrhovateľa podávali pod hrozbou prepadnutia kaucie práve a len kvalifikované námietky. Podávanie námietok, ktoré nemajú opodstatnenie spôsobuje prieťahy v konkrétnych verejných obstarávaniach. Podľa názoru žalovaného inštitút námietok a kaucii treba vykladať jednotne bez ohľadu na to, či v prípade konania o námietkach žalovaný využije svoju dohľadovú právomoc *ex offio* (nad rámec námietok). Dohľadová právomoc žalovaného nad rozsah námietok by nemala byť v prospech žalobcu, nakoľko žalobca nepoukázal a ani sa nepričinil o kontrolné zistenia žalovaného.

Žalovaný poukazuje aj na kogentnosť ustanovenia § 138 ods. 20 zák. č. 25/2006 Z.z., ktoré explicitne reguluje za akých podmienok sa zložená kaucia stáva príjmom štátneho rozpočtu. Rámec predmetného ustanovenia za žiadnych okolností nevytvára priestor pre správne uváženie žalovaného, t.j. možnosť, aby žalovaný na základe správnej úvahy rozhodol v závislosti od okolností prejednávanej veci, či sa kaucia zložená navrhovateľom stáva príjmom štátneho rozpočtu alebo sa navrhovateľovi vracia. Predmetným diskrečným oprávnením žalovaný v zmysle súčasnej právnej úpravy v konaní o námietkach nedisponuje, a teda jeho postup nemôže viesť k arbitrárnemu rozhodnutiu.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zamietol námietky žalobcu podľa § 139 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, nemohol v súlade s § 138 ods. 20 zákona o verejnom obstarávaní žalobcovi zloženú kauciu vrátiť, nakoľko tá sa v zmysle uvedeného ustanovenia stala dňom nadobudnutia právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia príjmom štátneho rozpočtu. V prípade, ak by žalovaný v konaní o námietkach v súvislosti so zloženou kauciou aplikoval odlišný postup, t.j. napr. ak by žalovaný v zamietnutí námietok podľa § 139 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní navrhovateľovi kauciu vrátil, by zakladal hrubé porušenie zákona o verejnom obstarávaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. rozhodnutie zrušil vo výroku, v ktorom sa námietky navrhovateľa zamietajú a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Vo zvyšku, ktorý predstavoval druhý výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým bolo nariadené zrušenie verejnej súťaže, žalobu zamietol, pretože v tejto časti je rozhodnutie vecne správne.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil systematickú nesúvislosť v dikcii ustanovení, upravujúcich revízne postupy pri verejnom obstarávaní. Podľa aplikačnej praxe úradu, ktorá sa prejavila i v tomto prípade, revízny postup vo forme výkonu dohľadu (ex offa) úrad uskutočňuje i v konaní o námietkach - čo je v kontradikcii s dispozitívnym charakterom konania o námietkach. Tento revízny postup je plne v dispozícii žiadateľa o nápravu a žiadateľ o nápravu sa stáva dominus litisom konania o námietkach (všeobecný princíp návrhového procesného konania). To znamená, že navrhovateľ plne týmto konaním disponuje - určuje jeho predmet a súčasne môže námietky vziať späť a zastaviť konanie. Výlučne dispozitívny charakter konania o námietkach vyplýva aj z právnej úpravy (§ 139 ods. 19 zák. č. 25/2006 Z.z.), podľa ktorej navrhovateľ musí spolu s podaním námietok zložiť aj kauciu a dôsledkom nezaplatenia kaucie je zastavenie konania o námietkach (§ 139 ods. 1 písm. h/ zák. č. 25/2006 Z.z.). Ustanovenie § 139 ods. 2 písm. a/ zák. č. 25/2006 Z.z. je systematicky zaradené v konaní o námietkach. Ako už bolo zmienené ide o revízny postup ovládaný dispozičnou zásadou, a preto obsah ustanovenia sa musí vykladať v súlade s touto zásadou.

Podľa § 139 ods. 2 písm. a/ zákona č. 25/2006 Z.z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia, ak úrad v konaní o námietkach zistí, že postupom kontrolovaného bol porušený tento zákon a porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, rozhodnutím nariadi zrušiť použitý postup zadávania zákazky alebo súťaž návrhu.

Napriek tomu, že uvedené ustanovenie podľa svojej dikcie nehovorí o zistení porušenia zákona v medziach námietok, je systematicky zaradené do konania o námietkach. Predmet konania určil navrhovateľ a zložil kauciu. V zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR išlo o domáhanie sa ochrany na inom orgáne. Ústavne potenciálne nekonformným preto zostáva procesný postup žalovaného, ktorý v konaní o námietkach uskutočnil vlastný dohľad, t.j. v rámci konania ovládaného dispozičnou zásadou si vyčlenil procesne samostatnú časť, v rámci ktorej ex offa vykonal dohľad a nariadi zrušiť súťaž. Túto nekonformnosť je možné odstrániť iba tým, že na výroky napadnutého rozhodnutia sa bude nahliadať samostatne. Výrok o nariadení zrušenia súťaže je vecne správny. Súd preto v tejto časti žalobu zamietol. Tento výrok mal byť však vydaný ako prvý v rámci procesne samostatnej časti - kontroly, ktorá je procesným nástrojom pre výkon dohľadu. V dôsledku

zistení v rámci dohľadu sa procesné konanie o námietkach stalo bezpredmetným. Pre porušenie procesného postupu úradu najvyšší súd výrok o námietkach zrušil. Najvyšší súd poukazuje na to, že výklad ustanovení musí viesť k tomu, aby revízny postup úradu ovládaný princípom oficiality nekolidoval s revíznym postupom ovládaným dispozičným princípom. Procesný postup žalovaného spôsobil vznik takejto kolízie. Napriek uvedeným procesným nedostatkom, i keď kontrola (dohľad) bola vykonaná v rámci konania o námietkach, je rozhodnutie vecne správne a najvyšší súd túto vadu hodnotil bez vplyvu na zákonnosť rozhodnutia o zrušení súťaže (§ 250i ods. 3 O.s.p). Marginálne možno podotknúť, že výkon dohľadu úradom pri rozhodovaní o námietkach možno vnímať iba ako dohľad v širšom zmysle, t.j. celková činnosť úradu, pretože pojmovým znakom dohľadu v užšom zmysle je jeho oficialita, čo sa vylučuje s dispozičným princípom.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ako úspešnému účastníkovi vznikol pomerný nárok na náhradu trov konania v časti o preskúmanie prvého výroku o námietkach. Keďže predmetom súdneho prieskumu bol i druhý výrok o nariadení zrušenia súťaže, úspech žalobcu je kompenzovaný jeho neúspechom v tejto časti. Najvyšší súd preto žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.